

AMERICAN ESPERANTIST

OFFICIAL ORGAN OF
ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA

**Esperanto is a living language
created for interchange of thought
between people of different national
languages - not to take the place of
their mother tongues.**

March - April, 1943

Twenty Cents

AMERICAN ESPERANTIST

MABELLE L. DAVIS *Editor*

4321 Fourth Ave. — Detroit, Mich.

CONTENTS

The Four Freedoms.....	<i>Bureau of Public Inquiry</i>	21
An Enduring World Culture—Some Essentials.....	<i>Sher M. Quraishi</i>	23
Good News from Brazil:		
Esperanto and Catholicism.....	<i>E. G. Dodge</i>	25
Review of the Society of Geography.....		25
Global Thinking.....	<i>Robert Livingston Davis</i>	26
Esperantists in Action.....		27
Esperanto Association of North America.....		29
Heart-to-Heart Talks.....	<i>Editor</i>	31
Esperanto Lesson.....		32

AMERIKA ESPERANTISTO

(Pro bedaŭra eraro de la presliterfaristo la litero "ŝ" en unu el siaj grandecoj aperas en ĉi tiu numero, jene: ŝ)

ENHAVO

La Kvar Liberecoj.....	<i>William P. Vathis</i>	33
La Espero.....	<i>D-ro. L. L. Zamenhof</i>	35
Kiom da Universalaj Lingvoj Bezonas la Mondo?.....	<i>S-ro Ismael Gomes Braga</i>	35
La Stelo de Paco.....	<i>Jessie Scott</i>	37
Novajoj de Karlo E. Simon.....		38
Hispana Poemo de Gustavo Adolfo Becquer.....	<i>S. Martin</i>	39
Libroprunt servo.....		40
Esperanto Rondo de Libro Legantoj.....		40
Novajoj pri Capt. F. A. Postnikof.....		40

American Esperantist is published bi-monthly on the first of the month by the Publishing Committee of the Esperanto Association of North America, Mabelle L. Davis, Chairman, 4321 Fourth Avenue, Detroit, Mich.

Twenty cents per copy. — \$1.00 per year.

AMERICAN ESPERANTIST

Volume 58

MARCH-APRIL, 1943

Nos. 3 and 4

The four freedoms of common humanity are as much elements of man's needs as air and sunlight, bread and salt. Deprive him of all these freedoms and he dies—deprive him of a part of them and a part of him withers. Give them to him in full and abundant measure and he will cross the threshold of a new age, the greatest age of man.

These freedoms are the rights of men of every creed and every race, wherever they live. This is their heritage, long withheld.

FRANKLIN D. ROOSEVELT.

The Four Freedoms

(Excerpts from Pamphlet issued free by Bureau of Public Inquiry, Office of War Information, Washington, D. C.)

THIS free-ness, this liberty, this precious thing men love and mean to save, is the good granite ledge on which the United Nations now propose to raise their new world after victory. The purpose of this pamphlet is to examine and define the essential freedoms.

To talk of war aims, shouting over the din of battle while the planet rocks and vibrates, may seem futile to some. Yet the talk must go on among free peoples. The faith people

have in themselves is what the free have to build upon. Such faith is basic to them—man's hot belief in man, a belief which suggests that human beings are capable of ordering their affairs. This is a high compliment paid by man to himself, an evidence or gesture of self-respect, of stature, of dignity, and of worth, an affidavit of individual responsibility.

The freedoms we are fighting for, we who are free: the freedoms for which the men

and women in the concentration camps and prisons and in the dark streets of the subjugated countries wait, are four in number.

"The first is freedom of speech and expression—everywhere in the world.

"The second is freedom of every person to worship God in his own way—everywhere in the world.

"The third is freedom from want—which, translated into world terms, means economic understandings which will secure to every nation a healthy peacetime life for its inhabitants—everywhere in the world.

"The fourth is freedom from fear—which, translated into world terms, means a worldwide reduction of armaments to such a point and in such a thorough fashion that no nation will be in a position to commit an act of physical aggression against any neighbor—anywhere in the world."*

These freedoms are separate, but not independent. Each one relies upon all the others. Each supports the whole, which is liberty. When one is missing, all the others are jeopardized.

A person who lives under a tyrant, and has lost freedom of speech, must necessarily be tortured by fear. A person who is in great want is usually also in great fear—fear of even direr want and greater insecurity. A person denied the right to worship in his own way has thereby lost the knack of free speech, for unless he is free to exercise his religious conscience, his privilege of free speech (even though not specifically denied) is meaningless. A person tortured with fears has lost both the privilege of free speech and the strength to supply himself with his needs. Clearly these four freedoms are as closely related, as dependent one upon another, as the four seasons of the natural year, whose winter snows irrigate the spring, and whose dead leaves, fermenting, rebuild the soil for summer's yield...

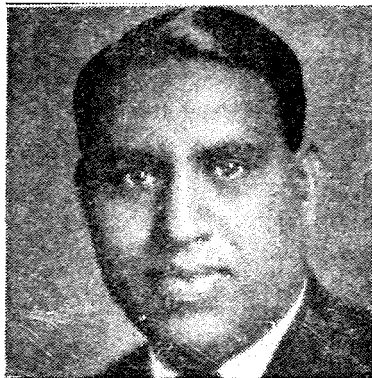
... The earth shrinks in upon itself and we adjust to a world in motion, holding fast to the truth as we know it, confident that as long as the love of freedom shows in the eyes of men, it will show also in their deeds.

*Franklin D. Roosevelt to the Seventy-seventh Congress.

An Enduring World Culture

Some Essentials

Sher M. Quraishi

WAR, the overshadowing pre-occupation of almost all of humanity, is the last resort of diplomacy and the least desirable of the many methods of facing international problems and issues. The opposite of a state of war is peace, and world peace must precede world culture. So it is most proper to discuss the building of lasting peace, and the essentials of world culture, even during war.

The problem of building a lasting peace has had considerable attention from world thinkers. Many discussions envisage three main freedoms, with varying degrees of emphases, as requisites of a creative peace—not the imposing of humiliating terms upon the defeated adversary. These freedoms may be described as (1) the freedom of movement

of humanity; (2) freedom of movement of the products of human work; (3) freedom in the dissemination of the products of human thought—all over the earth, without let or hindrance or favor.

Freedom of human movement implies a belief in the equal dignity of all humanity (products of the same creative impulses), and an implicit faith in the actual oneness of mankind. It is inconsistent with such belief to have immigration restrictions or exclusion policies imposed by nations that have military or economic superiority over others. The difficulties of enforcing these restrictions in view of increased growth of travel, tends to create protests and disputes that may ripen into armed conflict. Restrictions and discriminations against

any people develop prejudices of various kinds. Fair dealing, justice and human dignity demand that all artificial restrictions on the movement of human beings be abolished.

Freedom of the movement of goods all over the earth is of the very essence of the economic life of man. Whatsoever impedes or restricts this movement, works harm to total world economy. Nothing will drive men more surely to mutual destruction than the fear of inability to raise or maintain their standard of living. The peoples of all the earth must have equal and free access to raw materials and to markets for finished products without favors or restrictions. There can be little hope of lasting world peace without the freedom of movement of goods—the products of man's toil and the essential wherewithal of his existence.

Freedom in the dissemination of the products of human thought, all over the world, is the final test of a growing, progressive, creative emancipation of human culture from the bondage of prejudices and narrow provincialism. Humanity is rightfully the inheritor of all human experience. A

truly cultured generation of men must absorb and synthesize that great human treasure of human knowledge and experience by including the whole earth. There must be freedom in the marketing of ideas, as there must be in goods—no favors, no restrictions.

In clearing the way for freedom of human movement, in preparing for freedom of movement of goods, and in expediting and promoting the dissemination of the products of human thought, a scientific, logical and efficient world language has an immensely important and creative role to play. Such a language must be universally acceptable. To succeed, even in a modest degree, it can not be partisan. A national language is always part of the very life and spirit of a people, and for that very reason not suitable for a universal language.

Esperantists believe that such a language has been found; that Esperanto, as an international, non-partisan second (auxiliary) language, meets all the requirements for diffusing an enduring world culture. The structure of the language is admirably suited to the purposes of global use

more than that of any other tongue. It is attuned to and in line with the progressive world of the future—a world

of peace, freedom, equality, justice, prosperity and goodwill.

Good News from Brazil

Esperanto and Catholicism

E. G. Dodge

The EANA office received from Brazil a beautifully printed booklet in the Portuguese language, with the title "Esperanto and Catholicism".

Although no one in the office really knows this language, it is evident that a long speech was made in 1942 by S-ro Riter Nunes, a delegate of the International Esperanto League in the city Niteroi. He spoke before a conference of the Society for the Sacred Heart of Jesus. He spoke warmly of Dr. Zamenhof; the suffering of mankind due to the confusion of tongues, the arguments for a large scale adoption of Esperanto by Catholic members, not only for the spread of their own doctrines, but also for the general aims of friendliness among people; the favorable statements of different dignitaries of the Church about Esperanto; the

practical use of Esperanto in important Catholic meetings; and the hope of universal peace.

Esperantists everywhere, whatever their own belief, should be able to approve and personally encourage such a grand-scale use of Esperanto. It is praiseworthy, indeed, that this talk should appear in print, to gain more influence for the progress of Esperanto.

Review of the Society of Geography

Another pamphlet in Portuguese, Review of the Society of Geography of Rio de Janeiro, was received by the American Esperantist. It contains a number of addresses on the 16th of September, 1941, in honor of the 58th anniversary of the founding of the Society.

At the end of each address is a summary in Esperanto of the main theme.

The American Esperantist is grateful for this pamphlet.

Global Thinking

Robert Livingston Davis

GLOBAL thinking in the true sense is concerned with the interests, needs, advancement, well-being prosperity, security, and happiness of all. It is totally different from thinking which may survey the entire world for the purpose of advancing special interests. It is diametrically opposite to thoughts of imperialism, nationalism, exploitation, or domination. True global thinking leads to unity and enduring satisfaction.

Our standard time, our system of latitude and longitude, our international date line, and our international postal union, are products of true global thinking involving comparatively simple matters.

Our second tongue, Esperanto, the gift to the world by Dr. L. L. Zamenhof, was a product of global thinking pure and deep. It was pure, because it is equally beneficial to the people of every part of the world. Its depth is apparent from the tremendous possibility which it offers for the general interchange of thought between people of 2796 different mother tongues. As a gift

to the world Esperanto is unsurpassed, because it is one of the greatest aids to global thinking yet devised.

The world is now beset with problems which are definitely global and which can be solved by nothing short of global solutions—solutions favorable to all mankind, solutions reached in the spirit of mutual understanding, solutions built upon the foundation stones of science, reason, justice, and righteousness.

Without doubt the foremost global problem, a problem greater than any yet solved by man, is to make the world fit, safe, secure and enjoyable for all its inhabitants. Its solution is a challenge to human wisdom and ingenuity in all parts of the earth. The solution will require wide-spread interchange of thought and harmonization of aims and ideals which will be reached by intense, prolonged, and sincere global thinking.

Esperantists in Action

News Items

Miss Doris Saville, of Vancouver, British Columbia, is teaching Esperanto to a class of forty-three members.

J. J. Butler of New York, N. Y., prepared a good article on a plan for creating more interest in the Esperanto movement. Lack of space prevents printing it in full, but a few points are given in the EANA pages.

Ismael Gomes Braga, President of the Brazilian Esperanto League, last July wrote a letter to E. G. Dodge of the EANA, but it did not reach Washington until Nov. 12th. Mr. Braga answers the question, "How many universal languages does the world need?" It is humorous and interesting, and the Esperanto is easy.

Cleveland, Ohio, Esperanto Association held its regular meeting on Jan. 29th and had as a guest Reginald Benoy, a petty officer of the South African navy. The host, Fred Schulder, 1330 E. 68th St., entertained the group with the accordion. Among the proceedings, a subscription to the American Esperantist was

authorized for the Public Library of Cleveland.

"**Esperanto Pages**" is the title of a paper published in Buenos Aires, Argentine, which was sent in by Conrad Fisher of Titusville, Pa. The paper is printed in Spanish and Esperanto. It describes an event observed on All-American Day in the city Bello Horizonte, Brazil. Mr. Salvador Heredia of Rosario, A. sent to the Esperantists of Bello Horizonte, an Argentine flag as a sign of good-will and love.

Fenton Stancliff of Akron, Ohio, on Jan. 25th talked for forty-five minutes in the University of Akron before twenty young ladies belonging to the class of Prof. H. M. Doutt, whose subject is Secretarial Science. The class asked for more information about Esperanto.

Prof. Doutt has written a book entitled "Secretarial Science". In it he suggests that Esperanto should be adopted by business people (p. 77).

Students' Inter - American Bulletin, which formerly was known as Youth's Inter-American Bulletin, in the January

issue states that it is estimated that more than 2,000,000 persons, whose mother tongue is Spanish or Portuguese, are in the United States. Added to this about 2,000,000 persons are studying these languages in schools, colleges, and universities. German, for many decades, held the place now being acquired by Spanish.

Roan U. Orloff of Boston, Mass., sent a newspaper clipping from the Boston Post, Dec. 22nd last, which states that Prof. Irving R. Johnson, professor of German at Boston's University, College of Liberal Arts, states, in connection with complaints from army and navy services that there is a serious shortage of German speaking officers and men, that it is now too late to teach soldiers and civilians these languages, because years of study are necessary for the perfection required in military intelligence.

Editor's Note—Thousands of Japanese, Germans and Italians talk Esperanto. Why not teach our navy and army men Esperanto? Both sides, talking in a second language, would be on an equal footing.

Dr. Lehman Wendell and Chas. H. Briggs of Minneapolis, Minn., have just commenced a class for beginners at the Central YMCA, on the first and third Thursdays of each month. Twelve at the first class.

Only One Language Out of Nine Was Helpful.—In Port Said a sailor entered a store to purchase a camera. Of all the languages — English, French, German, Arabian, Italian, Greek, and Hebrew—that were tried, he understood nothing. An Esperantist was present and jokingly and without hope tried Esperanto and succeeded.

The sailor was a Bulgarian, who knew only his native tongue and Esperanto.

Students' Inter-American Bulletin.—The editor, C. Taylor Cabrera, Nyack, N. Y., announces that the next issue will be devoted to publicizing many unheralded incidents in the career of the Liberty Bell. The bulletin is printed in English, Spanish, Portuguese and Esperanto. Special pains have been made in the translations by the staff of Pan-American Inter-Language Association.

Esperanto Association of North America

Suggestions for Promoting the Esperanto Movement

J. J. Butler

1. **Have a definite goal.** In order to have Esperanto universal in this country, we must first have it taught in our primary schools.

2. **Build up a strong central organization.** The aim should be to have every member of a local society a member of EANA.

3. **Local Societies.** The purposes are: (a) to make propaganda; (b) to teach Esperanto and use it; (c) to help build up the central organization by getting members for EANA. Propaganda must be in the English language. Local societies ought to have separate meetings for propaganda and for the study of the language.

4. **Raising money.** The EANA should undertake to raise money for certain specific purposes. A fund should be raised to enable EANA to pay a salary to the Secretary and provide for all expenses of his office; also to hire a lecturer to devote all of his time traveling throughout the U. S. and Canada; Esperantists should remember EANA in their wills.

Editor's Note. This last sug-

gestion brings up the question as to the legal form of a bequest, and the legal right of EANA to accept bequests or trust funds.

Addresses Wanted

The American Esperantist should be notified of each change of address. The post office does not forward third class mail. If not delivered, the American Esperantist is returned to the editor with postage due. The following were returned:—

Mrs. Edra Riehl
George J. Folgier
Max Weinberger
A. B. Coigne
J. A. Kelso
Dr. M. L. Glendenning

Defense Bonds

The number of Defense Bonds of the Series "E" that have already been donated to EANA amount to \$225.00.

If any one wishes to make a Defense Bond assist the Government now and Esperanto later, have it made out jointly in the following **two** names:

Joseph H. Murray, 5935 Cherokee Ave., Dearborn, Mich.

or (Be sure to use "or")

Clara J. Ou raishi, 2316 Tyler Ave., Detroit, Mich.

Information Received

In answer to the questions in the last number, replies came from Miss Helene Wolff, Conrad Fisher, William P. Vathis, and Jessie Scott.

Origin of Green Star: Explained in "Originala Verkaro", p. 456, in a letter to the British Esperantist by Dr. Zamenhof.

Adoption of Green Flag:

It was first used at the first Universal Congress in 1905, Esp. Encyc. p. 501.

Names of Dr. L. L. Zamenhof: "Life of Zamenhof", p. 13, by Edmond Privat, gives the name as Ludoviko Lazaro.

In the same author's book, "Historio de la Lingvo Esperanto", the name appears as Lazaro Ludoviko, p. 22.

Mrs. R. L. Davis adds that when Lidia Zamenhof was a guest in her home, Lidia remarked that she never knew her father had the name Lazarus.

In a booklet entitled "La Lastaj Tagoj de D-ro L. L. Zamenhof" by Adolfo Oberrotman and Teo Jung, appears a picture of the headstone on the grave of Dr. Zamenhof bear-

ing the name of Ludwik Zamenhof.

In the same book, p. 15, "Dr. L. L. Zamenhof" is mentioned, but on pages 20 and 27 the name appears as Ludoviko Zamenhof.

Finance and Membership Committees

Armin F. Doneis, chairman, P. O. Box 105, Pharr, Texas, plans to make a report in the next issue. In the meantime he will gladly accept any of the following memberships:

Patron, per year.....	\$10.00
Sustainer, per year.....	5.00
Annual	2.00

(Each of the above includes subscription to American Esperantist.)

Membership in EANA with American Esperantist, plus membership in International Esperanto League with Year Book	2.75
--	------

Same as above plus the magazine "Esperanto Internacia"	3.75
--	------

*Can you sing
 "La Espero" from
 memory? See reprint
 of immortal classic,
 page 35.*

AMERICAN ESPERANTIST
Mabelle L. Davis, Editor
4321 Fourth Ave.
Detroit, Michigan

Heart-to-Heart Talks

Joyful Letters

American Esperantist is most grateful for the many joyful letters of appreciation of the new format. Many feel that now it will be easier to interest their friends in our movement.

A Valued Gift

When our President of EANA, Dr. Cecil Stockard, and the Chairman of the Executive Committee, E. G. Dodge, heard of the need for a typewriter, they provided one for the office of the editor. This gift is a great boon and is deeply appreciated.

Public Libraries

A number of subscribers have suggested that Esperantists place our magazine in libraries. Already more libraries are on the mailing list. Let us keep trying!

Correction Jan.-Feb. Number

P. 4, l. 3: Change 1877 to 1887.

Editorial Policy

Before attempting to state a definite policy, the American Esperantist must explain its threefold duty.

It must be partly in English to attract non-Esperantists; an Esperanto section is imperative to satisfy those who desire to learn more Esperanto; and it must be the official organ of the EANA. To meet these needs the American Esperantist is a bilingual journal combined with an official organ. To undertake so much in a small magazine requires extreme care in the selection of material.

Whether there is more English or Esperanto will depend entirely on what material is obtainable.

The easy familiar style of the usual house organ is not suitable for a publication with a public appeal. Many groups find it necessary to have an official organ and a separate magazine for the public. Perhaps the Esperantists will be ingenious enough to conquer this problem.

So, in view of the foregoing, the present policy is to print non-controversial matter and as many facts about Esperanto, or its uses, as possible, with emphasis on brevity.

Esperanto Lesson

Li Diris la Veron

VIRO kaj lia edzino, kun kvin infanoj, provis trovi loĝejon en la urbo, kaj ĉie renkontis la saman barilon—la dom-mastroj malkonsentis al tia granda familio. La paro ne plu sciis kion fari. Tiam la patro diris:

“Edzino, morgaŭ vi konduku la tri etulojn al la tombejo, por viziti la tombon de via patrino, kaj mi prenos la aliajn du, por serĉi loĝejon.”

Li trovis lokon kiu plaĉis al li, kaj tiam oni faris al li la demandon, “Kiom da infanoj vi havas?”

Antaŭ ol respondi, li ellasis longan ĝemon. Tiam, montrante al la du junuloj, li diris, “Kvin, sed tri estas kun sia patrino en la tombejo.” Li akiris la loĝejon.

He Told the Truth

AMAN and his wife, with five children, tried to find an apartment in the city, and met everywhere with the same obstacle — the landlords objected to such a large family. The couple no longer knew what to do. Then the father said: “Wife, tomorrow you take the three little ones to the cemetery, to visit your mother’s grave, and I shall take the other two and look for an apartment.”

He found a place that suited him, and then was asked the question, “How many children have you?”

Before answering he heaved a deep sigh. Then, pointing to the two youngsters, he said: “Five, but three are with their dear mother in the cemetery.” He obtained the apartment.

HOW TO READ ABOVE LESSON

Vowel Sounds:

Vowels: a, e, i, o, u.

Sound as in:

Pa, send me more soon!

“Step-by-Step”, p. 12.

Consonants (in above exercise):

the same as in English except:

ĉ as **ch** in **church**; ĝ as **g** in

George; ĵ as **y** in **yon**; kv—both letters are pronounced.

Accent always falls on next to the last syllable, as **ba-ri'-lon**.

Syllables:

Vi-ro kaj li-a ed-zi-no, kun kvin in-fa-noj, pro-vis tro-vi lo-ĝe-
jon en la ur-bo . . .

As demonstrated in Cox’s Grammer and Commentary, pp. 8-12; Kellerman’s Complete Grammer of Esperanto, pp. 3-4.

AMERIKA ESPERANTISTO

Volumo 58

MARTO-APRILLO, 1943

Numeroj 3 kaj 4

La kvar liberecoj de komuna humaneco estas elementoj de homaj bezonaj tiom, kiom la aero kaj la sunlumo, la pano kaj la salo. Forprenu de li ĉiujn tiujn liberecojn kaj li mortas—forprenu de li nur parton da ili kaj parto de li velkiĝas. Donu ilin al li laŭ plena kaj abunda mezuro kaj li transpaŝos la sojlon de nova epoko, la plej grava epoko de la nomaro.

Ĉi tiuj liberecoj estas la rajtoj de homoj de ĉiu kredo kaj ĉiu raso, kie ajn ili loĝas. Ĉi tio estas ilia heredaĵo, longe detenita.

FRANKLIN D. ROOSEVELT.

La Kvar Liberecoj

Elcerpajoj de broŝuro eldonita senpage de "Bureau of Public Inquiry, Office of War Information" (Fako de Publikaj Demandoj, Oficejo de Primitita Informoj) Washington, D. C.

Tradukis—William P. Vathis

ĈI TIU libera eco (**free-ness**), ĉi tiu libereco, ĉi tiu karega aĵo, kiun homoj amas kaj intencas konservi, estas la valora granita rokbreto sur kiu la Unuiĝintaj Nacioj nun proponas starigi sian novan mondon post la venko. La celo de ĉi tiu broŝuro estas ekzameni kaj difini la esencajn liberecojn.

Paroli pri militceloj, kriegi super la batalbruegoj dum la planedo skuas kaj vibras, eble al iuj povas ŝajni senutile. Tamen, la diskutado devas daŭri

inter la liberaj popoloj. La fido, kiun popolo tenas en si mem, estas tio sur kio la liberaj popoloj devas konstrui. Tia fido estas al ili fundamentaĵo—la varmega konfido de la homo pri homaro, konfido kiu sugestas ke homaj estuloj kapablas ordigi siajn aferojn. Ĉi tiu estas alta komplimento kiun la homo faras al si mem, atesto aŭ gesto de memrespekto, de staturo, de digno, kaj de valoro, ĵurdeklaro de individua respondeco.

PLU ➤➤

La liberecoj por kiuj la viroj kaj virinoj en la koncentriĝejoj kaj malliberejoj kaj en la mallumaj stratoj de la subigitaj landoj atendas, nombras kvar.

“La unua estas libereco de parolo kaj pensesprimo — ĉie en la mondo.

“La dua estas libereco adori Dion laŭ sia propra konvinko, por ĉiu persono—ĉie en la mondo.

“La tria estas libereco de manko — kiu, vortumita laŭ mondaj terminoj, signifas ekonomiajn interkompreniĝojn kiuj sekurigos al ĉiu nacio, sanan pactempan vivon por ĝiaj enloĝantoj—ĉie en la mondo.

“La kvara estas libereco de timo—kiu, vortumita laŭ mondaj terminoj, signifas tutmonda malpliĝo de armilaroj, ĝis tia grado kaj en tia ĝisfunda maniero, ke neniu nacio havos oportunon fari perfortan atencan kontraŭ iu ajn najbarnacio —ie ajn en la mondo.”*

Ĉi tiuj liberecoj estas apartaj, sed ne sendependaj. Ĉiu dependas je ĉiuj aliaj. Ĉiu subtenas la tuton, kiu estas libereco. Kiam unu forestas, ĉiuj aliaj endanĝeriĝas. Persono kiu vivas sub tirano, kaj kiu

perdis liberecon de parolo, nepre devas turmentiĝi pro timo. Persono al kiu mankas multon kutime multe turmentiĝas — turmentiĝas pri eĉ pli granda manko kaj pli granda malsekuro. Persono al kiu estas malpermesita la rajton diadori laŭ sia propra konvinko, pro tio perdas la lerton de libera parolo, ĉar sen ke li estas libera praktiki sian religian senton, lia privilegio de libera parolo (eĉ kvankam ne rekte malpermesita fariĝas) estas sensignifa. Persono turmentita pro timoj perdis al si kaj la privilegion de libera parolo kaj la forton kontentigi siajn bezonojn Klare ĉi tiuj kvar liberecoj estas tiel intime parancaj, kiel dependaj unu je la alia, same kiel la kvar sezonoj de la natura jaro, kies vintraj neĝoj akvumas la printempon, kaj kies mortintaj folioj, fermentiĝintaj rekonstruas la grundon por la somera rikolto . . .

. . . La tero malgrandiĝas kaj ni alĝustiĝas nin al mondo en movo, firme manteneante la veron, kiel ni komprenas ĝin, certaj ke tiel longe kiel la amo de libereco sin montros en la okuloj de homoj, ĝi elmontriĝos ankaŭ en siaj agoj.

*Vortoj de Franklin D. Roosevelt al la Sepdek-sepa Kongreso 6an januaro, 1941

LA ESPERO

D-ro L. L. Zamenhof

En la mondon venis nova sento,
Tra la mondo iras forta voko;
Per flugiloj de facila vento
Nun de loko flugu ĝi al loko.

Ne al glavo sangon soifanta
Ĝi la homan tiras familion:
Al la mond' eterne militanta
Ĝi promesas sanktan harmonion.

Sub la sankta signo de l'espero
Kolektiĝas pacaj batalantoj,
Kaj rapide kreskas la afero
Per laboro de la esperantoj.

Forte staras muroj de miljaroj
Inter la popoloj dividitaj;
Sed dissaltos la obstinaj baroj
Per la sankta amo disbatitaj.

Sur neŭtrala lingva fundamento,
Komprenante unu la alian,
La popoloj faros en konsento
Unu grandan rondon familian.

Nia diligenta kolegaro
En laboro paca ne laciĝos,
Ĝis la bela sonĝo de l'homaro
Por eterna ben' efektiviĝos.

Kiom da Universalaj Lingvoj Bezonas la Mondo?

(Elĉerpaĵoj el leteroj de S-ro Ismael Gomes Braga de Brazilo, Prezidanto
Braziliana Ligo Esperanta, al S-ro E. Dodge.)

Kara Samideano kaj Kolego:
... Nur unu kaj tiu unu jam
sufiĉe multe enradikiĝis en la
teron de la vivo, en la publi-
kan opinion. Ĝia literaturo es-
tas sufiĉe granda kaj ĝi havas
ne nur literaturon, ĝi havas
ankaŭ literaturistojn, homoj
ĝin scias kaj ĝin uzas. Por for-
mi literaturon kaj verkistojn
ĝi penis tre longe, ĉar ĉiu
uzanto en la unuaj tempoj vo-
lis ŝanĝi ĝin laŭ sia persona aŭ
nacia gusto. Nur nian nacian
lingvon ni akceptas sendispu-
te; ĉiuj aliaj ŝajnas al ni ple-
naj je eraroj. Kiam mi lernis
la anglan lingvon, mi tute ne
povis kredi ke lingvo tiel ple-
na de eraroj povas vere espri-
mi ĉiujn pensojn. Al ĝi man-
kas la verbaĵaj finiĝoj de mia
lingvo, en ĝi unu sama vorto
estas substantivo, adjektivo,
infinitivo, imperativo, prezen-
co de verbo. Lingvo tiel terure
erara, ŝajnis al mi ne uzebla.
Mi tre volonte refarus la tutan
anglan lingvon; sed mi ne po-
vis, ĉar la anglalingvanoj es-
tis iom pli fortaj ol mi kaj ne
permesis al mi refari ilian
lingvon. Nun, post multjara
uzado, mi forgesis ke tiu lin-

gvo estas tre malbona, kaj mi
pacience toleras ĝiajn erarojn,
ĝiajn mankojn, ĝiajn malregu-
lajojn. Ankaŭ la latinan ling-
von mi deziris korekti: ĝi ne
havas artikolojn, ĝi ne estas
sufiĉe klara. Mi tre volonte re-
vivigis la antikvajn romanojn
por klarigi la erarojn de ilia
ĵargono, sed mi ne povis!

Esperanto estas mirindaĵo,
tamen en la unua tempo, ĝin
ne sciante, ĝin nur komparan-
te kun siaj naciaj lingvoj, oni
bataladis kun Zamenhof por
refari ĝin laŭ la gusto de ĉiu
uzanto, de ĉiu nacio. Iom post
iom oni lernis la lingvon, alku-
timiĝis al ĝia spirito kaj kom-
prenis ĝiajn perfektecon; sed
multaj kritikistoj neniam faris
tion kaj penis fari ion pli per-
fektan.

Ŝercbildo en gazeto rakontas
ke en unu butikoj estas afiŝo
sur la muro, peteganta, "Tre
bonvolu esti ĝentile afablaj al
niaj dungitoj. Estas pli malfa-
cile ilin akiri, ol aĉetantojn."

—Egodo

La Stelo de Paco

Jessie Scott

La Stelo de Paco ankoraŭ briladas,
Eĉ spite la homa intenco;
Aŭskultu homaro al eĥo de l'kanto,
Eĉ kvankam vi nun bataladas.

La pacon ĉielan nenio disrompas,
Nek malamikeco, nek glavo;
Ĝi restas serene sub ĉiu tumulto,
Ĉar daŭra eterne ĝi estas.

Ho, homo nur vane vi ĝin kontraŭstaras,
Briladas la lumo de paco,
Kaj ĉiam kaj ĉie tra tuta la mondo
La kapo jam sanga leviĝas.

Ho, Stelo de Paco, ni vin adoradas,
Per vi enterigas malamo
Aŭskultu homaro al eĥo de l'kanto
La "PACO SUR TERO" reĝadas.

En la oficejoj de la usona registaro en Vaŝingtono, oni, ofte rimarkas, laŭ la koridoroj, ŝprucfontanojn por akvotrinkado. Nunmonate unu tia havas avertan surskribon, maŝin-skribitan, jenfrazo: "Bonvolu ne demeti maĉgumon en la trinkfontanon." Iu spritulo jam sube skribis per krajono la klarigon, "La gumo povus malsekiĝi."

sukero por mi?

Panjo: Vi diras ke oni bezonas la sukeron por fabrikado de bomboj?

Juna bubo: De ekfajrigiloj? Nu bone. **Kial** ili ne lektis anstataŭe la spinacon ?

(Sed fakte, la bubo balbutas, ne povas prononci "spinacon". Li diris "spinaĉon"!)

—J. Esperulo.

Juna bubo (protestante al Panjo): Kial ne unu peceto da

Novajoj de Karlo E. Simon

(Elĉerpajoj el letero de Vicprezidanto de EANA nun en la usona militservo.)

Estimata S-ro Dodge:

Jen mi estas en la pacifika Nordokcidento inter la altaj montoj.

Mi volis paroli al vi iomete pri vere esperanta sperto kiun mi ĝuis la semajnon de la Dankfestoj. Havinte la bonŝancon akiri tritagan forpermeson, mi vizitis miajn geavojn loĝantaj vintre en Hollywood.

Kompreneble mi volis ankaŭ saluti nian Eksprezidanton Joseph R. Scherer. La bonveno kiun li akordas al mi estis eĉ pli kora kaj afabla ol mi estis esperinta, kaj li invitis min vespermanĝi kun li kaj poste viziti en sia nova pitoreska domo, kaj renkontiĝi kun sia ĉarma edzino.

La domo estas lokita ĉe la supro de alta krutaĵo. La deklinaĵon S-ro Scherer dividis en multajn terasojn kaj en ĉiu kreskas la koloraj floroj de la Okcidento, inter ili kelkaj tropikaj specoj.

En unu teraso sin trovas belaj lignaj tablo kaj benkoj. Tie oni volonte pasus posttagmezon en la ora sunbrilo, aŭ ĝuus tason da teo en tiu ĉi ideala freŝaera manĝosalo.

Sufiĉe estas diri pri la inter-

no de tiu ĉi domo, ke ĉio en la diversaj ĉambroj donas tre harmonian impreson, kunligante la plej modernajn elpensajojn kun la bela internacia gusto de la enloĝantoj.

Mi ofte aŭdis pri la Chomette familio, kiu povis fieri pri du infaninoj kiuj parolis Esperanton denaske.

S-ro Chomette veturigis min al sia bela hejmo kie ni renkontis S-ino Chomette kaj etan Lilion. Mi estis tuj impresita per la facileco kaj korekteco de la esperanta parolado de dolĉa Lilio. Ŝi babilis flue en Esperanto. Dum nia veturo al la maro ni ĉiuj babilis en Esperanto kaj Lilio lerte partoprenis la konversacion.

Post nia vizito ĉe la marbordo ni revenis al la urbo kaj renkontis Dianton. Rapide ŝi rakontis ĉion pri sia agadplena vivo. Mi devis denove admiri la saĝecon de Gesinjoroj Chomette, kiuj tiel lerte kombinis sian entuziasmon por Esperanto kun la edukado de iliaj filinetoj.

Kaj post renkonto kun la denaskaj Esperantistinoj mi povis facile diri al mi ke Esperanto vivas. . .

Hispana Poemo

Gustavo Adolfo Becquer

Tradukis—S. Martin.

Venos re la obskuraj hirundetoj
la balkonon, serĉante pri nestej',
kaj al vi, kun la plumoj ĉe l'fenestro,
ludante krios re.

Sed bridinte la flugon por rigardi
ke vi belas kaj mi feliĉas tre,
kiuj pri niaj nomoj jen eksciis . . .
revenos tiuj ne!

Venos re la denseraj Ioniceroj
murorampi ĉe via laŭb-ale',
kaj vespere, pli hele, eĉ pli bele.
la florojn montros re.

Sed la tro rosoplenaj, kies gutojn
ektremeti rigardis ni kaj, ve,
kiel larmoj de l'tago jen elfali . . .
revenos tiuj ne!

Venos re en orelo via soni
la ardvorta esprim' de am-ide';
el la dormo profunda, via koro
vekiĝos eble re;

Sed mutvoĉe absorba surgenu
kvazaŭ Dion adore en preĝej',
kiel vin amis mi delonge...tiel
vin amos oni ne!

LIBROPRUNTSERVO

Direktor: S-ro E. G. Dodge
1471 Irving St. N.W.
Washington, D. C.

La libropruntservo de EANA obligas al ĉiu interesata la legadon de multaj bonaj libroj el la esperanta literaturo, kiujn la leganto mem ne posedas, kaj plej ofte ne plu povus aĉeti, se tion fari li dezirus. Nun preskaŭ 150 libroj atendas sur la bretaro, krom multaj grupo de po kvin libretoj. Oni demetas ĉe la bibliotekisto unu dolaron kiel garantiaĵon, kaj ricevas per poŝto libron elektitan. La lukosto de dek cendoj oni elprenas librotenda el la dolaro, por kvarsemajna uzo de libro enhavanta malpli ol 300 paĝojn, aŭ dekkvin cendoj por pli ampleksa libro.

ESPERANTO RONDO DE LIBRO LEGANTOJ

Direktorino:

Mrs. Frances McDowell
1416 Allison St., N.W.,
Washington, D. C.

Aliĝi la rondon oni sendas al la direktorino ses cendojn kaj la nomojn de esperantaj libroj kaj libretoj kaj ankaŭ la nomojn de la aŭtoroj (sed ne lecionaj libroj). Tiam ŝi sendos al vi membran karton kun la steloj kiujn vi meritas, jene:

1 stelo por pli ol	100 paĝoj
2 steloj por pli ol	500 paĝoj
3 steloj por pli ol	1,500 paĝoj
4 steloj por pli ol	3,000 paĝoj
5 steloj por pli ol	5,000 paĝoj
6 steloj por pli ol	7,500 paĝoj
7 steloj por pli ol	10,000 paĝoj
8 steloj por pli ol	15,000 paĝoj
9 steloj por pli ol	20,000 paĝoj

NOVAĴOJ PRI CAPT. F. A. POSTNIKOF

Nia tre vigla Esperantisto, Capt. F. A. Postnikof, sendis al la Amerika Esperantisto elĉerpaĵon el la Arkansas Gazette, pri la utileco de Esperanto en tempo de milito kaj informo pri John Wood, kiu iris al California kaj nun estas en la Air Corps de Usono.

Capt. Postnikof ankaŭ menciis ke Amerika Esperantisto nun havas novan redaktori-

nonen Detroit, Mich.

Kiu scias la adreson de Ted Crawford, Los Angeles, Calif.? Capt. Postnikof deziras ĉi tiun informon, ĉar li skribis leteron al S-ro Crawford pri la enkonduki Esperanton en Japanujon. La letero revenis al li. La adreso de Capt. F. A. Postnikof estas Route 5, Little Rock, Ark.

**Partial List of Books
on Sale at EANA Office**

By Joseph Leahy, Gen. Sec.

1410 H St., N.W.—Washington, D. C.

Practical Grammar of Esperanto, by Dr. Ivy Kellerman-Reed, 4th Edition. For beginners or advanced 60c	Diverskolora Bukedeto, poems from forty languages..... 25c
Esperanto Home Student, by James Robbie, 11th edition class or self study..... 20c	Bhagavad - Gita (Hindu Religious lore) 30c
Practical Esperanto, by Dr. Wm. S. Benson, 650 illustrations, For beginners or advanced..... 25c	La Vidvineto (story of Brazil in 1850) 25c
Fun with Esperanto, by Prof. C. C. Bristor, For class or self study..... 65c	Princo Vanc' (fairy story) 25c Sep Ridoj. Seven yarns by Dr. Lehman Wendell 25c
American Pocket Dictionary, by Carl Froding..... 25c	Sub La Meznokta Suno, a book of Swedish or Laplandish Tales by Dr. Lehman Wendell 25c
<p>Esperanto. Instrument of Mental Training, by Ernest G. Dodge. One for..... 5c
5 for 20c, 10 for..... 35c</p>	La Espero, the Esperanto poem. Words and music, double sheet 8x11. One for 15c; 2 for..... 25c
Monumento de Karlo Bourlet, a collection of articles from "Le Revuo" at the time Dr. Zamenhof was its editor 60c	— Books No Longer Obtainable: Dictionaries: Millidge, Edinburgh, Fulcher & Long, Rhodes, Plena Vortaro.

Will not global understanding in the post-war world be greatly aided by the adoption of an easily-learned, neutral language for use between people of different national tongues? How else can constructive suggestions from any part of the world be quickly understood everywhere? How else can thinkers from nearly three thousand language groups consult in fairness to each other?

Esperanto was especially designed as a streamlined, world language, a second tongue for everybody. It is the easiest of all cultural languages and can be learned in a fraction of the time required for any other language. It belongs to the whole world, and has been sponsored by many nations.

Esperanto has bridged language differences successfully in correspondence, in cablegrams, in the press, in radio, in sound films, in reports, in the proceedings of international congresses, and in the furtherance of international movements.

Esperanto is nationally neutral, its flag recalls no invader. In the coming reconstruction, Esperanto should be a definite aid to global understanding.